

Mál nr. 264/2021

**M og
V v/ ábyrgðartryggingar A hjá V**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna reiðhjólasyss hinn 31. mars 2020**Gögn.**

Málskot mótttekið 28.06.2021 ásamt fylgiskjöllum.
Bréf V dags. 05.08.2021 ásamt fylgiskjöllum 1-2.
Viðbótarathugasemdir M, dags. 13.08.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 31. mars 2020 hafi M fallið af reiðhjóli er hann hjólaði niður Ægisgarð í Reykjavík. Hafi hann meiðst við fallið auk þess sem tjón hafi orðið á fatnaði hans og öðrum búnaði. M telur að orsök slyssins sé að rekja til slælegs frágangs af hálfu A sem hafi staðið fyrir framkvæmdum á vettvangi og að þar af leiðandi sé bótaskylda úr ábyrgðartryggingu þess fyrir hendi. Aðstæður hafi verið með þeim hætti að búið hafi verið að grafa götuna í sundur og frágangi hafi ekki verið lokið. Hafi malarfylling tekið við af malbiki og við skilin hafi verið hola, sem leitt hafi til falls hans, en engin viðvörðunarkerki hafi varað við hættunni sem fylgir slíkum aðstæðum. Um fjölfarna hjólaleið sé að ræða og hefði A mátt vera ljóst að hola við malbiksbrún skapaði hættu fyrir hjólandi umferð. Vísar M til þess að viðvörðunarkerkingar hafi hvorki verið í samræmi við reglur um umferðarkerki né notkunarhandbók Vegagerðarinnar og ekki gegnt þeim grundvallartilgangi að vara við þeim aðstæðum sem framundan voru. Þá hafi M sýnt af sér fyllstu aðgæslu. Máli sínu til stuðnings vísar M til ákvæða reglugerðar um umferðarkerki og notkun þeirra nr. 289/1995, reglugerðar nr. 492/2009 um merkingu og aðrar öryggisráðstafanir vegna framkvæmda á og ið veg og handbókar Vegagerðarinnar um vinnusvæðamerkingar. Jafnframt leggur M fram ljósmyndir af vettvangi. V hafnaði kröfu M með bréfi dags. 20. ágúst 2020.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið hafði alfarið röksemdum M fyrir bótaskyldu. Merkingar á vettvangi hafi verið nægilega skýrar til að vekja athygli vegfarenda á því að framkvæmdir stæðu yfir og að fara yrði með aðgát um svæðið. Með nokkrum fyrirvara hefði mátt sjá hvað malbik endaði og mól tæki við og slíkar aðstæður kalli á sérstaka varúð. Verði ekki séð að frekari merkingar hefðu breytt nokkru um óhapp málsaðila. Þá hafi M ekki haldið sig lengst til hægri á akbrautinni eins og áskilið sé í 1. mgr. 42. gr. umferðarlaga nr. 77/2019. Þar að auki hafi A ekki haft vitneskju um umrædda holu, engar tilkynningar hafi borist A um holuna, og engin gögn liggi fyrir um að starfsmenn A hafi vanrækt eðlilega eftirlitsskyldu. Þegar slys M átti sér stað hafi verið leysingar í marga daga, og holur myndast vegna aksturs, úrkomu og leysinga. Ekki sé sýnt fram á að starfsmenn A hafi sýnt af sér athafnaleysi í tengslum við veghald á umræddum vegi, en svo bótaskylda sé til staðar verði að mega rekja tjón M til saknæmra athafna eða athafnaleysis. Er bótaskylda því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M kemur er tekið fram að vissulega hafi mátt sjá að verið var að byggja hús við götuna en engin merki hafi verið á vettvangi um að framkvæmdir væru yfirstandandi á götunni sjálfri. Engin viðvörðunarkerki hafi verið við götuna, heldur aðeins hlið til að loka af byggingarsvæðinu. Þá hafi M verið nægilega mikið til hægri á akbrautinni miðað við stefnu og það að hann hugðist hægri beygju. Hafi hann því farið að umferðarlögum. Eftir slysið hafi verið brugðist við og merkingum bætt við til að varna umferð við umrædda holu. Kjarni málsins sé sá að M hafi ekki verið með glannaskap, hann hafi einfaldlega ekki séð holu sem myndast hefði vegna framkvæmda á svæðinu enda hafi engar viðvaranir verið til staðar vegna þessara óvenjulegu aðstæðna.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja tjón M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á og sönnunarbyrðin hvað það varðar hvílir á M. Af fyrirliggjandi ljósmyndum sem M leggur fram og teknar voru daginn eftir

atvikið má ráða að ekki hafi verið sérstaklega varað við framkvæmdum á akbrautinni. Hins vegar má jafnframt ráða af umræddum ljósmyndum að ljóst hafi verið að framkvæmdir stóðu yfir við akbrautina. Segir M enda sjálfur í viðbótarathugasemdum sínum að sjá hafi mátt með fyrirvara hvar malbikið endaði. Verður því að telja að M hafi verið ljóst að framkvæmdir stóðu yfir, að yfirborð akbrautarinnar hafði verið brotið upp og að mól tók við af malbikinu. Verður því ekki fallist á að orsakatengsl hafi verið milli hugsanlegrar vanrækslu A á því að merkja svæðið tryggilega sem framkvæmdasvæði og þess að A féll af hjóli sínu. Samkvæmt framburði M, sem virðist óumdeildur hvað þetta varðar, má rekja slys hans til óvenjustórrar holu sem myndast hafði við skil malbiks og malarkafla, en sú hola hafi ekki sést úr þeirri átt sem hann kom hjólandi. Kemur þá til skoðunar hvort A eða starfsmenn þess hafi sýnt af sér saknæmt athafnaleysi með því að vara ekki sérstaklega við umræddri holu eða lagfæra hana þannig að ekki væri hætt við því að slys hlytist af. Samkvæmt því sem V hefur eftir A, og hefur það ekki verið véfengt sérstaklega, hafði ekki verið unnt að malbika nýja þekju vegna veðurs, en leysingar höfðu verið, skipst á með frosti og þíðu og holur myndast vegna aksturs, vatnaveðurs og leysinga. A hafi þá ekki verið tilkynnt um umrædda holu og hafi ekki haft vitneskju um hana. Gegn andmælum A hefur ekki verið sýnt fram á annað. Er því ósannað að starfsmenn A hafi haft vitneskju um þessar aðstæður og borið skylda til að bregðast við þeim áður en umrætt óhapp átti sér stað. Hins vegar liggur fyrir, og er óumdeilt, að A brást við til samræmis við 2. mgr. 43. gr. vegalaga nr. 80/2007 eftir að því var tilkynnt um tjón M. Sönnunarbyrðin um að tjón M megi rekja til saknæmrar vanrækslu A hvílir á M og eins en mál þetta liggur fyrir nefndinni er ósannað að tjón hans verði rakið til gáleysis A hvað þetta varðar. Er það því mat nefndarinnar að um óhappatílik hafi verið að ræða, sem ekki er bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu A. Verður samkvæmt framansögðu að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V

Reykjavík 1. september 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.